

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 12C/5/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213224682
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Sobolovská
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2014:1213224682.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred samosudkyňou JUDr. Gabrielou Sobolovskou, v právnej veci navrhovateľa: VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko, s.r.o., IČO: 31 341 438, Vajnorská 98, Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária NITSCHNEIDER & PARTNERS, s.r.o., Cintorínska 3/A, Bratislava, IČO: 35 874 465, proti odporcovi: J. F., X.. XX.X.XXXX, F. XXXX/X, L., zastúpený opatrovníkom G. J., pracovníčkou Okresného súdu Bratislava V, o zaplatenie 1.431,01 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 1.431,01 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.431,01 € odo dňa 01.02.2012 do zaplatenia, ako i trovy konania vo výške 85,50 € a to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom zo dňa 14.8.2013 doručeným súdu dňa 19.8.2013 sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy vo výške 1.431,01 € spolu s príslušenstvom z titulu neuhradenia splátok úveru.

Návrh odôvodnil tým, že účastníci konania uzavreli dňa 3.6.2009 Zmluvu o C. č. XXXXXX, v zmysle ktorej navrhovateľ odporcovi poskytol účelový úver vo výške 5.344,50 € s dobou splatnosti XX mesiacov a RPMN XX,XX% p.a. za účelom financovania obstarávacej ceny motorového vozidla zn. Y. J. Y. X.X V.. Odporca sa zaviazal uhrádzať mesačné splátky vo výške XXX €. Odporca sa však dostal do omeškania s úhradou splátky viac ako XX dní, čím následne navrhovateľ oznámil predčasnú splatnosť úveru zo dňa 10.12.2010.

Dňa 10.9.2013 Okresný súd Bratislava II vydal platobný rozkaz č.k. 32Ro/4096/2013-51, ktorý súd zrušil uznesením č.k. 32Ro/4096/2013-58 dňa 4.12.2013 vzhľadom na to, že platobný rozkaz nebolo možné doručiť odporcovi do vlastných rúk.

Uznesením č.k. 12C/5/2014 zo dňa 16.1.2014 súd ustanovil G. J., pracovníčku okresného súdu Bratislava V za opatrovníka odporcovi, nakoľko sa súdu nepodarilo zistiť pobyt odporcu a na adrese známej súdu sa nezdržiuje, ustanovil mu súd opatrovníka na konanie v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu najmä: návrhom na začatie konania zo dňa 14.8.2013, výpisom navrhovateľa z Obchodného registra, zmluvou o C. zo dňa 3.6.2009, Všeobecnými zmluvnými podmienkami navrhovateľa k predmetnej zmluve, zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva zo dňa 3.6.2009, protokolom o odovzdaní a prevzatí vozidla, zákazkovým listom zo dňa 10.12.2010, oznámení o predčasnej splatnosti úveru zo dňa 10.12.2010, oznámením

o účtovaní poplatkov za mimosúdne inkaso pohľadávok zo dňa 10.12.2010, oznámením o uplatnení zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva zo dňa 10.12.2010, záverečnou správou zo dňa 5.3.2011 a 18.6.2011, protokolom o prevzatí vozidla zo dňa 13.6.2011, znaleckým posudkom zo dňa 4.7.2011, vyzrozením o vysporiadaní pohľadávky veriteľa po predčasnej splatnosti úveru podľa zmluvy o C. zo dňa 16.1.2012, prehľadom prijatých splátok (č.l. 29 súdneho spisu), výpočtom nesplatennej časti istiny, splátkovým kalendárom, vyjadrením k zmluvnej pokute zo dňa 21.11.2012, faktúrou č. XXXXXXXX, Č.. XXX/XXXX, Č.. XXX/XXXX, Č.. XXXXXXXX, Č.. XXBXXXXX, a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Navrhovateľ je obchodnou spoločnosťou zaoberajúcou sa financovaním motorových vozidiel. Účastníci konania uzavreli dňa 3.6.2009 zmluvu o C., v zmysle ktorej poskytol navrhovateľ odporcovi účelový úver vo výške 5.344,50 €, ktorý sa odporca zaviazal uhradiť v mesačných splátkach vo výške XXX,XX € v XX splátkach. Účastníci konania spolu s predmetnou zmluvou uzavreli aj zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, na zabezpečenie pohľadávky navrhovateľa voči odporcovi na zabezpečenie vrátenia poskytnutého úveru a zaplatenie príslušenstva.

Odporca sa dostal do omeškania viac ako 10 dní s úhradou splátky a preto navrhovateľ oznámil zosplatenie celého úveru. Spolu s uvedeným oznámením zaslal navrhovateľ odporcovi aj účtovanie poplatkov za mimosúdne inkaso pohľadávok. Dňa 13.6.2011 bol prostredníctvom externej agentúry odobratý odporcovi predmet financovania. Žalovaná istina pozostáva zo súm: dlh odporcu na splátkach vo výške 576,01 €, rozdiel medzi istinou za celé obdobie úveru a súčtom častí splatenej istiny vo výške 2.495,55 €, poplatok za predčasné ukončenie zmluvy 188,97 €, náklady spojené so zaistením predmetu financovania vo výške 39,83 €, DPH z ceny odpredaja predmetu financovania 457,58 €. Keďže predmet financovania bol odpredaný, bola dlžná suma odporcu voči navrhovateľovi znížená.

V zmysle čl. VII. odsek 2 bod 1 Všeobecných zmluvných podmienok, za prípad defaultu sa považuje omeškanie klienta s úhradou splátky alebo jej časti, resp. akéhokoľvek iného peňažného záväzku klienta splatného podľa tejto zmluvy, najmä zmluvnej pokuty, úroku z omeškania po dobu viac ako 10 dní.

V zmysle čl. VII. odsek 3 VZP, v prípade, ak nastane ktorýkoľvek z prípadov defaultu podľa tejto zmluvy je veriteľ oprávnený urobiť ktorékoľvek z nasledovných opatrení: písomným oznámením klientovi stanoviť s okamžitou účinnosťou, resp. ku dňu uvedenému v tomto písomnom oznámení splatným celý úver alebo jeho časť a požadovať zaplatenie celej istiny s príslušenstvom v lehote stanovenom veriteľom.

Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 269 odsek 1 Obchodného zákonníka, účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

V zmysle 497 Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

V zmysle § 498 citovaného zákona, Strany môžu určiť peňažné prostriedky, ktoré sú predmetom zmluvy, aj v inej než mene euro, pokiaľ to nie je v rozpore s devízovými predpismi. Pokiaľ sa strany nedohodnú inak, je dlžník povinný vrátiť peňažné prostriedky v mene, v ktorej sa mu poskytli, a v tej istej mene platiť úroky.

V zmysle § 499 citovaného zákona, Za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa

V zmysle §500 odsek 1 a 2 citovaného zákona, Dlžník je oprávnený uplatniť nárok na poskytnutie peňažných prostriedkov v lehote určenej v zmluve. Ak táto lehota nie je v zmluve určená, môže dlžník tento nárok uplatniť, dokiaľ poskytnutie úveru niektorá strana nevyovie. Ak zmluva neurčuje alebo osobitný zákon neustanovuje inú výpovednú lehotu, môže poskytnutie úveru vypovedať dlžník s okamžitou účinnosťou a veriteľ ku koncu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola výpoveď doručená dlžníkovi.

V zmysle § 503 citovaného zákona, Záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka, Občiansky zákonník upravuje majetkové vzťahy fyzických a právnických osôb, majetkové vzťahy medzi týmito osobami a štátom, ako aj vzťahy vyplývajúce z práva na ochranu osôb, pokiaľ tieto občianskoprávne vzťahy neupravujú iné zákony.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 53 ods. 1, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení súd vzťah medzi účastníkmi konania vyhodnotil ako vzťah spotrebiteľský, nakoľko navrhovateľ ako dodávateľ a právnická osoba konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a odporca ako osoba fyzická a nepodnikateľ je spotrebiteľom.

Súd mal z listinných dôkazov predložených navrhovateľom za preukázané, že nárok navrhovateľa je dôvodný. Odporca neplnil mesačné splátky podľa splátkového kalendára, čím sa v súlade s Všeobecnými obchodnými podmienkami dostal do omeškania a navrhovateľ oprávnenne vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Odporca na výzvu navrhovateľa dlžnú sumu neuhradil. Súd na základe uvedeného návrhu v celom rozsahu vyhovel a odporcu zaviazal na úhradu dlžnej sumy tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Nakoľko sa odporca dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku, súd odporcu popri istine zaviazal aj na úhradu zákonných úrokov z omeškania. Odporca sa do omeškania dostal dňa 1.2.2012, t.j. deň nasledujúci po poslednom dni, do ktorého bol odporca písomne navrhovateľom vyzvaný na úhradu dlžnej sumy mimosúdne, t.j. do 31.1.2012. zákonný úrok z omeškania bol v tom čase vo výške 9% ročne.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal náhradu trov konania, ktoré predstavujú zaplatený súdny poplatok 85,50€.

V zmysle § 151 odsek 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Na pojednávaní konanom dňa 6.3.2014 súd vyhlásil rozsudok za účasti právneho zástupcu navrhovateľa, ktorý zároveň do súdnej zápisnice uviedol, že si uplatňuje trovy právneho zastúpenia.

Právny zástupca navrhovateľa si však trovy právneho zastúpenia nevyčísli v zákonnej 3 dňovej lehote, a preto mu súdom v súlade s ustanovením § 151 odsek 2 Občianskeho súdneho poriadku priznané neboli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, dvojmo.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.